

ABORDĂRI NATO ÎN STRUCTURAREA REZILIENȚEI

NATO APPROACHES IN STRUCTURING RESILIENCE

Dr. Dragoș ILINCA*

Rezumat: În zilele noastre, mediul de securitate este mai mult ca oricând afectat de o complexitate crescută și incertitudini care necesită o nevoie mai mare de pregătire pentru amenințări și provocări înainte ca acestea să apară. Din această perspectivă, se acordă o importanță specifică modului în care capacitatea de rezistență poate fi adaptată continuu. Deși este o responsabilitate națională, reziliența are o relevanță specifică în contextul cooperării multinaționale, așa este cazul NATO. Definirea rezilienței ar trebui să fie abordarea într-un mod multidisciplinar care să implice resurse, infrastructură și sisteme relevante din perspectiva societății pentru a crea condițiile pentru o funcționare adecvată în fața întregului spectru de amenințări și pericole sau dezastre naturale.

Reziliența în cadrul NATO a evoluat treptat chiar de la începuturile acestei organizații. Timp de câteva decenii, s-a concentrat pe sprijinirea eforturilor statelor membre în gestionarea consecințelor generate de diferite pericole naturale și umane. Mai târziu, abordarea NATO cu privire la reziliență devine mai structurată și mai bine conectată cu principalele direcții de lucru dezvoltate în Alianța Nord-Atlantică (de exemplu, dezvoltarea capacităților, parteneriatul, operațiunile etc.). O importanță specifică este acordată deciziilor adoptate în cadrul Summit-ului NATO de la Varșovia din 2016, și anume angajamentul de a spori rezistența, care a subliniat importanța realizării cerințelor de bază pentru a asigura continuitatea guvernului și a serviciilor esențiale.

Cuvinte cheie: reziliență, NATO, Parteneriat UE-NATO, Tratatul Nord-Atlantic, urgențe civile, EADRCC, CPEC, EAPC.

Abstract: Nowadays, the security environment is more than ever affected by an increased complexity and uncertainties which require a greater need to prepare for threats and challenges before they occur. From this perspective, a specific importance is attached to the way in which resilience capacity can be continuously adapted. While being a national responsibility, resilience has a

* coordonator programe cercetare Institutul pentru Studii Politice de Apărare și Istorie Militară, dilinca@yahoo.com.

specific relevance in the context of multinational cooperation such is the case for NATO. Defining resilience should be approach in a multidisciplinary way involving resources, infrastructure and systems that are relevant from the societal perspective in order to create the conditions for proper functioning in the face of the full spectrum of threats and hazards or natural disasters.

Resilience in NATO evolved gradually right from the beginnings of this organisation. For several decades it was centered on supporting the member states efforts in the management of the consequences generated by different natural and human made hazards. Latter on, NATO's approach on resilience become more structured and better connected with the main strands of work developed in the North-Atlantic Alliance (e.g. capabilities development, partnership, operations a.s.o.). A specific importance it is attached to the decisions adopted during NATO's Warsaw Summit in 2016, namely the commitment to enhancing resilience which underlined the importance of achieving the baseline requirements in order to ensure continuity of government and essential services.

Keywords: resilience, NATO, EU-NATO Partnership, North-Atlantic Treaty, civil emergency, EADRCC, CPEC, EAPC.

Asupra importanței rezilienței pentru combaterea eficientă a provocărilor mediului de securitate contemporan literatura de specialitate a ultimului deceniu a consacrat spații ample. De asemenea, această temă a început să fie privită dintr-o perspectivă multidisciplinară, avansând introspecția asupra unui inventar extins de opțiuni sub care aceasta se poate manifesta. Se poate vorbi, astfel, despre dezvoltarea unor noi direcții de cercetare, orientate către reliefarea multipolarității rezilienței și aplicabilitatea acesteia în diferite domenii. Din această perspectivă, se detașează rolul integrator al rezilienței care poate întruni atât dimensiunea conceptuală, cât și aspectele practice, reunite în cadrul unei paradigmă de asigurare a securității și siguranței societăților.

De asemenea, reziliența tinde să devină unul dintre facilitatorii relevanți pentru promovarea unui astfel de demers, oferind o platformă multidisciplinară de interacțiune a formulelor de exprimare, vizând consolidarea sinergiei și sincronizării acțiunilor practice. În acest context analitic se plasează și coexistența interdependentă a rezilienței statale, respectiv cea a organizațiilor internaționale sau a formulelor de cooperare multinaționale. Criza pandemică a adus în atenție aceste aspecte, cu accente